

Abat Soler: “La Santa Seu sap el que està passant a Catalunya”

Dij, 23/01/2014 per Catalunya Religió

“L’Església a Catalunya pot avalar el dret a decidir, no el que s’ha de decidir”

(Jordi Llisterra -CR) Ha [reiterat](#) el que havia expressat en [altres ocasions](#) i s’ha limitat de defensar la doctrina sobre el reconeixement de Catalunya que han repetit sempre els bisbes catalans. És a dir, el reconeixement de Catalunya com a nació, “el dret dels ciutadans a replantejar el tipus d’articulació del País, i la legitimitat moral de totes les opcions basades en els principis democràtics”. Traduït en paraules més planeres: “L’Església a Catalunya pot avalar el dret a decidir, no el que s’ha de decidir”

Són les idees que ha exposat aquest dijous al migdia el pare abat de Montserrat, **Josep Maria Soler**, en la tribuna [Moment Zero](#), un dinar col·loqui celebrat al recinte del Born de Barcelona organitzat pel diari [El Punt Avui](#). Una invitació a l’abat Soler a exposar davant la societat civil la perspectiva de l’Església en el debat sobiranista.

Però l’abat també ha dit altres coses que no és tan habitual escoltar als bisbes catalans. Com el fracàs per ser escoltats per la jerarquia espanyola. També s’ha mostrar convençut que al Vaticà tenen fonts molt diverses d’informació sobre la realitat catalana: “Roma sap el que està passant i s’està treballant per explicar el moment que està vivint Catalunya a la Santa Seu”.

Davant les insistents preguntes del públic sobre aquest tema, Josep Maria Soler ha assegurat que hi ha bisbes i religiosos catalans que han fet aquesta tasca i que tant l’actual secretari d’Estat, **Pietro Parolin**, com l’anterior, **Tarsicio Bertone**, “coneixen molt bé els temes de Catalunya”. L’abat també és conscient que “el papa **Francesc** té molts dossiers sobre la taula” però que alhora “insisteix molt en que les coses s’han de veure des de la perifèria”.

Igualment, creu que la “pràctica normal” seria que la Santa Seu reconegués una Conferència Episcopal Catalana en cas de constituir-se un nou estat. Si fos el cas, “l’Església catalana està preparada” per la [dinàmica de treball](#) conjunta dels bisbes catalans des del 1968 i l’estructura de la [Conferència Episcopal Tarraconense](#).

La “incomprensió” de la Conferència Episcopal Espanyola

L’abat de Montserrat ha recordat en la ponència la crida d’[Arrels Cristianes de Catalunya](#) als “altres germans catòlics dels altres pobles d’Espanya” a acollir “una realitat nacional de Catalunya que és prèvia a la formació de l’actual Estat”. Segons l’abat aquest pedagogia “repetidament s’ha intentat fer, però sense massa

resultat”.

De la mateixa manera ha lamentat que la posició dels bisbes de Catalunya “no s’ha vist compresa pels documents de la Conferència Episcopal Espanyola” que “sense entrar mai a valorar el fons de les reivindicacions de la societat catalana i prescindint dels documents dels bisbes de Catalunya ha anat repetint el 2002, el 2006 i el 2012, sense matisos, la defensa de [la unitat d’Espanya](#) com un bé moral”.

Durant les preguntes del públic l’abat ha argumentat que “si Catalunya és una Nació té dret a expressar-se sobre el seu futur” i que “quan altres instancies d’Església diuen que no, és perquè consideren que Catalunya no és una nació”. També ha posat com exemple d’aquesta incomprensió com la presència del català en la visita del papa a Barcelona “no va agradar a alguns”.

En canvi, segons l’abat Soler en el dret a decidir “no estem davant d’una qüestió partidista o d’una batalla estrictament política, sinó que en el fons estem davant d’una qüestió ètica”. En canvi, “les opcions que cadascú pugui prendre estan obertes a tot un ventall de possibilitats”. I ho ha il·lustrat amb una cita del bisbe basc **Juan Maria Uriarte**: “ni la independència d’un poble ni la unitat de l’estat són dogmes absoluts. En principi cap d’aquestes dues opcions no pot ser reprovada en nom de la fe, i cap no pot ser requerida o exigida en nom de la fe”. I el judici concret ha demanat que quedi [en mans dels laics](#).

La religió, una realitat positiva

En la segona part de la ponència Josep Maria Soler ha explicat perquè “l’Estat i la societat en general ha d’acceptar el fet religiós com una realitat positiva”. Per l’abat l’Església “en una societat democràtica té una paraula a aportar, no a imposar”, ha buscar amb els no creients “camins per fer un món més humà”, i “assumir sense por la laïcitat positiva”.

En aquest context s’ha referit sense citar-la a la [regulació de l’avortament](#), temes en els que “les conviccions dels cristians poden entrar en contradicció amb les lleis de l’Estat; lleis que, en democràcia, alguns cops només poden establir el mal menor”. Per l’abat “en una societat plural no podem pretendre que la moral cristiana esdevingui llei de l’Estat”.

Davant d’això ha apel·lat a objecció de consciència “en el cas que hi hagués una contradicció flagrant”, una actitud que s’ha de mantenir “sense menysprear els individus que en consciència assumeixin comportaments que contradiuen l’ètica cristiana”.

L’abat també ha aixecat somriures dels presents en dues respostes a les preguntes del públic. Quan se li ha preguntar per si tancaria mitjans propietats de l’Església com 13TV ha apel·lat a “primer demanar la conversió” dels seus responsables. I quan se li plantejat si es veia com a proper arquebisbe de Barcelona ràpidament ha respost que “no ho desitjaria pas”.

En la presentació de l’acte, el director de *El Punt Avui*, **Xevi Xirgo**, ha explicat que aquesta era la convocatòria que la tribuna Moment Zero que havia tingut més resposta de públic. Entre els assistents hi havia la vicepresidenta del Govern **Joana Ortega**, i representats del món polític, periodístic i eclesial.